

5th April 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 11,19,800 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,19,800 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : I now adjourn the House till 3 o'clock this afternoon. 1-31 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

(Mr. Speaker in the Chair.)

VI.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS ANIMAL PRESERVATION BILL, 1958
(L.C. BILL NO. 2 OF 1958).

MR. SPEAKER : We shall now proceed with the general discussion. Sri R. Srinivasa Iyer will now speak.

SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பசு போன்ற மிருகங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய மசோதா ஏற்கெனவே வந்திருக்க வேண்டும். இவ்வளவு நாட்கள் கழித்து இது வந்திருக்கும்போது, ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்தரம் இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பேசாமல் மசோதாவை ஆட்சேபித்துப் பேசியது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கால்நடைகளை 6 வயது வரை கொல்லுவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று அவர் சொன்னார். கால்நடைகளுக்கு எல்லாப் பற்களும் வருவதற்கே மூன்று வருஷங்கள் ஆகும். எட்டு பற்கள் வந்த பிறகு தான் அவைகளுக்கு நல்ல வயது வருகின்றன. புத்தகங்களின் படியும், என் அனுபவத்தின்படியும், அவைகளுக்கு சராசரி வயது 30. அதற்கு முன்பு இறந்தால், நாம் அவைகளை சரிவர கவனிக்காததாலோ, வியாதிகளால் பிடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அவைகளாக வயதாகி இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. கால்நடைகள் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியம். அப்படியிருக்க, கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதை எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஒரு கனம் அங்கத்தினர், புற உட்பட எல்லா ஜந்துக்களையும் இந்த மசோதாவில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார். பசுவைத் தவிர மற்ற சில கால்நடைகளையும் மசோதாவில் சேர்த்திருப்பதை கண்டிக்கும் முறையில் தான் அவர் அவ்வாறு கூறினார். அவர் அவ்வாறு கூறியதும் எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் 97 லட்சம் மாடுகளும் 20 லட்சம் எறும்புகளும் 70 லட்சம் செம்மறியாடுகளும் 37 லட்சம் வெள்ளாடுகளும் 3 லட்சத்திற்கு மேல் “பெளல்ஸ்”-ம் இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலுள்ள கால்நடைகளில் 7.5 சதவிகிதம் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளை நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். “அனிமல் ஹஸ்பண்டரி” இலாகா கால்நடைகளை நன்றாக வளர்க்கும் விதத்தை நமக்குக் காட்டி

• [Sri R. Srinivasa Iyer.]

[5th April 1958]

யிருக்கிறது. மாடுகளை வளர்ப்பவர்களுக்குத்தான் மாடுகளின் அருமை தெரியும். மாட்டு மாமிசம் சாப்பிடுபவர்கள்கூட இவைகளைப் பிரியமாக வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம், எஸ்.பி.சி.ஏ. இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பார்த்தாலே பயமாக இருக்கிறதென்றும், மாட்டின் கால்களில் ஏன் லாடங்கள் அடிக்கவில்லை என்றோ வேறு ஏதாவதோ கேட்டு வண்டிக்காரர்களிடமிருந்து அவர்கள் பணம் வாங்கிவிடுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார். பொதுமக்கள் பணம் கொடுப்பதே இதற்குக் காரணம். எஸ்.பி.சி.ஏ-க்கு பொதுஜன ஆதரவு பலமாக இருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தை ஆட்சேபித்து வாதாடுவது தவறு ஆகும். நமக்கு பால் கொடுக்கும் கால்நடைகளையும் நமக்காக உழைக்கும் கால்நடைகளையும் நாம் வளர்க்கிறோம். அவைகள் எவ்வளவு காலம் உழைக்கமுடியுமோ அவ்வளவு காலம் வரையிலும் அவைகளை நன்றாகப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என் அனுபவத்தில் கண்ட சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையில் பெருவாரியான கன்றுக்குட்டிகளைச் சாகடிக்கிறார்கள். அவைகளை வேண்டுமென்று கொடூரமாகத் துன்பப் படுத்தி சாகடிக்கிறார்கள். பால்க்காரர்கள் கன்றுகளை மாடுகளிடம் பால் குடிக்க விடுவதில்லை. அவைகளுக்கு வாய்ப்புட்டு போட்டுவிடுகிறார்கள். பால் கறப்பதற்கு முன்பு பேருக்கு அதைப் பால்குடிக்க விடுகிறார்கள். அது பசுவிடம் பால் குடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அதை இவர்கள் ஒரு கையால் அடிக்கிறார்கள். இது மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. கன்றுகள் பிறந்து முன்று-நான்கு நாட்கள் தான் ஆகியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட கன்றுகளை இவர்கள் இம்மாதிரி நடத்துகிறார்கள். வாய்ப்புட்டை எடுப்பதே யில்லை. மாட்டைப் பார்த்தால் அது ஐராவதம் மாதிரித் தான் இருக்கிறது மொழு மொழுவென்று இருக்கிறது. ஆனால் கன்றுகளை இவர்கள் மிகக் கொடுமையாக நடத்துகிறார்கள். “சாக மாட்டின் எங்கிறதே!” என்று அவைகளை இவர்கள் அடிக்கிறார்கள். என்போன்ற சிலர், கன்றுக்குட்டிகளை மாடுகளிடம் போதிய அளவு பால்குடிக்க விடும் பால்க்காரர்களிடம் தான் பால் வாங்குவது வழக்கம். நாங்கள் பால்க்காரர்களிடம் கன்றுக்குட்டியை மாட்டிடம் பால்குடிக்க விடவேண்டுமென்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விடுகிறோம். இந்த வழக்கத்தை எல்லோரும் கைக் கொண்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இங்கிலாந்தில் உள்ளவர்கள்—இங்கிலீஷ்காரர்கள்—கன்றுகளை கவனிப்பதே இல்லை. கன்று பிறந்தவுடனேயே அவர்கள் அதை “டிஸ்கார்ட்” பண்ணிவிடுவார்கள். கால்நடைக் கண்காட்சியில், அவ்வாறு “டிஸ்கார்ட்” பண்ணப்பட்டு அதற்குப் பிறகு ஹொஸ்டர் கால்நடைப் பண்ணையில் நன்றாக வளர்க்கப்பட்டிருந்த கன்றைக் காட்டினார்கள். மேலும், 24,000 படி பால் கொடுத்தும் 10 கன்றுகள் போட்டும் இருக்கும் ஒரு பசுமாட்டையும் கண்காட்சியில் காண்பித்தார்கள். அந்தப் பசு நன்றாக இருந்தது. அது இன்னும் 4-5 கன்றுகள்கூடப் போடக்கூடியது போல் தொன்றியது.

மேலும், மாடுகளை தோலுக்காகக் கொல்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்கு தோல் வியாபாரிகள் வந்தால், மாடுகள் கட்டாயம் சாகப்போகின்றன என்பதை நாங்கள் தெரிந்துகொள்வோம். மாடுகளுக்கு இவர்கள் வெள்ளைப் பாஷாணத்தை (ஆர்ஷனிக்) கொடுத்ததுவிடுகிறார்கள். அந்தப் பாஷாணம் மாடுகளை காத்தப்போல் இழுக்கும். அதை மாடுகள் சாப்பிட்டு இறக்கும். அப்படி இந்த நகரில் பாடிகார்ட் லைன்ஸ் பகுதியில் ஒரு வாரத் திற்குள் 40 மாடுகள் இறந்தன. இந்த ஊரில் செத்த மாடுகளைக்கூட விலைக்கு விற்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. ஒருவன் செத்த மாடுகளை விற்றுக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். அவைகளை ஒருவனே வாங்கிக் கொண்டு போய்க்கொண்டிருந்தான். இதன் காரணமாக அவன் யானை கவனியிலிருந்து வந்த ஒருவனிடம் வேறொருநாள் மாடுகளை விற்கப் போனான். அப்போது, தினமும் வாங்கிக்கொண்டிருந்த பேர்வழி யானை கவுனி ஆனிடம் “அடே, நான் பாசாணத்தைக் கொடுத்து இங்கே 6 மாடுகளைச் சாகடித்திருக்கிறேன். நீ எப்படியா இவைகளை வாங்கிக்கொண்டு போவாய்?” என்று கேட்டான். இந்த நிலைமை மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

5th April 1958]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

மாட்டு மாமிசத்தை பலர் சாப்பிடுகிறார்கள். இது மிகவும் மலிவாக இருப்பதால் பலர் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். இதற்காக மாடுகளை வதம் செய்கிறார்கள். இது சென்னைப் பட்டணத்தில் மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. மாடுகளை வாங்குவதற்கு பால்காரர்கள் 200-300 ரூபாய் செலவுழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. செலவுசெய்த பணத்தை மாடுகள் கொடுக்கும் பாலை விற்ப்பு பெறுகிறார்கள். இரண்டு-மூன்று வருஷங்களில் செலவுசெய்த பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுவிடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவைகளை அவர்கள் சீக்கிரத்திலேயே திருவொற்றியூருக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அங்கே அவைகள் கொல்லப்படுகின்றன. இவைகள் அடிமாடுகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. திருவொற்றியூரில் அடிமாடுகள் வாங்கப்படுகின்றன. அதேமாதிரி, எங்கள் பக்கத்தில் பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து புதுக்கோட்டைச் சந்தைக்கு கொண்டுபோகப்படும் மாடுகள் கொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் நல்ல மாடுகளாக இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டையிலிருந்து அவைகளை பலர் இலங்கைக்கு வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே அவைகள் இலங்கைக்கும் போகின்றன. பலர் மாடுகளை தோலுக் காகவும் எலும்புக்காகவும் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

இந்தியாவில் சுஷ்ணித்த மாடுகள் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன என்றும் நல்ல மாடுகள் பாதுகாக்கப்படாமல் அழிகின்றன என்றும் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். இந்தக் காரணங்களினால், இந்த மசோதா வரவேற்கத்தக்கது. மாடுகளைக் கொல்பவர்களுக்கு அபராதம் போட்டு அவர்களை தண்டிக்கும் முறையை அமலுக்குக் கொண்டுவருவதால், நல்ல மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்யமுடியுமா என்றெல்லாம் கேட்கக்கூடும். அபராதம் போட்டு தண்டித்துத்தானா மாட்டைக் கொல்லாமல் தடுக்க முடியும்? என்ற அந்தக் கட்சியும், ஆர்க்குமெண்டும் இருக்கிறது. ஆனால், குழந்தைகளுக்கு விளக்கெண்ணெய் புகட்டும்போது என்ன செய்கிறோம்? கட்டாயமாகத்தான் புகட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதுபோல், மாடுகளைக் கொல்லக் கூடாது என்பதை எவ்வளவுதான் சமாதானமான முறையில் சொன்னாலும் பயன் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, ஓரளவு அபராதத்தைப் போட்டு தண்டனை விதித்தாலாவது மாடுகளைக் கொல்லாமல் இருக்கமாட்டார்களா, மாடுகளை நல்ல முறையில் வைத்திருக்க மாட்டார்களா, அதன் மூலம் விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேறுதா என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது நம்முடைய அரசாங்கம். அதைப்பற்றி ஜாஸ்தி விவாதம் தேவை இல்லை. இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு இன்னும் காலதாமதம் செய்யவேண்டியதவசியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பத்து ரூபாய் அபராதம் போடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாட்டைக் கொன்று தோலைவிறனால் 30, 40 ரூபாய் கிடைத்துவிடும்போது, அதிலிருந்து பத்து ரூபாய் பணத்தை அபராதமாக விசியெறிவதில் அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கமுடியும்? தோல் விலை அதிகமாகக் கிடைப்பதால், அபராதத் தொகையை உயர்ந்தபட்சமாக நிர்ணயிக்கவேண்டும். அத்துடன் சிறைத் தண்டனையும் விதிக்கப்படவேண்டும். சிறைத் தண்டனை என்று விதித்தால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது. ஏனென்றால், ஜெடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் குற்றத்திற்குத் தகுந்தார்ப்போல்தான் சிறை தண்டனையைக் கூட்டியோ, குறைத்தோ விதிப்பார்கள். பாஷாணம் வைத்து மாட்டை ஒருவன் கொலை செய்தான் என்று நிரூபிக்கப் பட்டுவிட்டால் அவனுக்குச் சிறைத் தண்டனையை ஜாஸ்தியாகத்தான் போடபாக்கவேண்டும். அதை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் தகுந்தபடி விதிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

பசுக்களையும், வேலை செய்கின்ற காளைகளையும் நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டியது அவசியம். பத்து வயதுக்குட்பட்ட மாடுகள் ஸ்லாட்டர் செய்யப்படுமானால், மாடுகளை வாங்குவதற்கும், கன்றுகளைப் பராமரிப்பதற்கும் சர்க்கார் என்ன தான் ஸப்ஸிடி கொடுத்தும் என்ன பிரயோஜனம்? கால்நடைகள் நல்ல முறையில் வளருவதற்கு சர்க்கார் ஸப்ஸிடி கொடுப்பது ஒரு புறமும், கால்நடைகள் இளவயதிலேயே ஸ்லாட்டர் செய்யப்படுவது இன்னொருபுறமும் நாம் பார்க்கும்போது, சர்க்கார் கொடுக்கும் ஸப்ஸிடி

3-10
p.m.

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[5th April 1958]

பணம் மாடுகளை மாம்சத்திற்காக வெட்டுவதற்குத்தானே செலவிடப்படுகிறது என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. கால்நடை வளர்ச்சிக்கு சர்க்கார் ஸப்ஸிடி கொடுத்து, எத்தனையோ பிரயாசை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்த எண்ணம் ஈடுபடுவதற்காக, கால்நடைகள் ஸ்லாப்டர் செய்யப்படாமலிருப்பதற்காக, இதில் போட்டிருக்கும் முறை நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கிறது.

அதிலே ஒருவர் மதத்தைக் கொண்டுவந்து புகுத்திவிட்டார். ஹிந்து மதத்திற்கும் கோ சம்ரட்சணத்திற்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பசுக்களைவிட எருமை முக்கியமானது. எருமைப் பாலிலிருந்துதான் அதிகமாக வெண்ணெய் கிடைக்கிறது. அத்துடன் எருமைத் தோல் ஜாஸ்தி விலை போகிறது. பல வகையில் பிரயோஜனமாக இருக்கக்கூடிய எருமைகளும் கொல்லப்படாமல் அவைகளையும் காப்பது பண்ணக்கூடிய முறையில் இச்சட்டம் அமைய வேண்டும். இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்வதோடு கூட, இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டியது தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக நன்றி பாராட்டி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

*SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்தக் கால்நடைப் பாதுகாப்பு மசோதாவை இந்தச் சமயத்தில் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அந்தந்த விவசாயிகளுக்கு அக்கறை உண்டு. நன்றாக வேலை செய்யக்கூடிய எந்தக் கால்நடையையும் கொண்டுபோய் அறுப்பதற்கு யாரும் சம்மதிக்கமாட்டார்கள் ; விலை கூறவும் மாட்டார்கள்.

இரண்டுவித காரணங்களைக்கொண்டு கால்நடைகளை அறுக்கலாம். யாருக்கும் தெரியாமல், திருட்டுத்தனமாக—குறிப்பிட்ட இனத்தவர் ஒருவர் இருக்கிறார்கள், ஏறத்தாழ நான் நினைக்கிறேன்—மூலவில் அங்கத்தினர்கள் கோப்பித்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்—அவர்கள் தான் ஹிந்துக்களுடைய வீடுகளில் இருக்கும் காளை மாடுகளை ரகசியமாக, யாருக்கும் தெரியாமல், வாங்கி அறுப்பது வழக்கம். அது போல், சாதாரணமாக, கன்று போடாத பசுக்களை அவர்கள் ரகசியமாக வாங்கிச் சாப்பிடுவது வழக்கம். அதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது சட்டம் வேண்டுமானால், க்ரிமினல் சட்டம் இருக்கிறது. விஷம் வைத்துக்கொல்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு க்ரிமினல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. க்ரிமினல் சட்டம் இருக்கும்போது, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அதுவும் கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு இந்தச் சட்டங்களைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. முக்கியமாக ஒன்று சொல்கிறேன். சாதாரண கால்நடைகளுக்கு, நன்றாக இருக்கும் மாட்டுக்குக்கூட காக்கை வலி என்று வரும்போதெல்லாம் கிராம மக்கள் மாட்டின் காதை அறுப்பார்கள். காதை அறுத்தால்தான் அந்த வலி தீரும். காதை அறுப்பது என்றால், பக்துகளின் பக்கத்தில் இரண்டு நரம்புகள் வருகின்றன. அந்த நரம்புகளை அறுத்தால்தான் காக்கை வலி தீரும். சாதாரண முறையில் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன.

அதைப்போலவே சூடு வைக்கும் பழக்கமும் உண்டு. உடல் பூராவும் சூடு வைப்பார்கள். நரம்புகள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் சூடு வைப்பார்கள். சூடு வைப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஒருசில குறிப்பிட்ட வலி வருகிறது. வலி வரும்போது சூடு வைப்பார்கள். நரம்புத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு கால்நடை நல்ல முறையில் நடக்காவிட்டால், அப்பொழுது சூடு வைத்தால் நன்றாக நடக்கும். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் கிராமப்புறங்களில் நடக்கின்றன. காது அறுப்பது, சூடு வைப்பது எல்லாம் குற்றம் என்று நாம் சட்டம் செய்தால், சட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாத கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டங்களெல்லாம் கிராமப்புறங்களில் நன்றாக விளம்பரப்படுத்த வேண்டும்.

5th April 1958]

[Sri S. M. Annamalai]

மேலும், இந்தச் சட்டத்தில் “கண்விக்கென்” பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பது தேவை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். பிரசாரத்தின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட சட்டங்களின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றலாம். கால்நடைச் கண்காட்சிகளை நடத்துவதன் மூலமாகவும் இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியும். இப்பொழுது ஏதோ கால்நடைக் கண்காட்சிகள் நடந்துவருகின்றன. இன்னும் அதிகமான முறையில், அடிக்கடி இத்தகைய கண்காட்சிகள் நடத்தினால், கால்நடைகளை நன்றாகப் பராமரிக்கவேண்டுமென்ற ஊக்கம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும். இப்பொழுதே அந்த உணர்ச்சி ஓரளவுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நல்ல எண்ணம் மக்களிடையே பரவிக்கொண்டுவருகிறது. மேலும் மேலும் கண்காட்சிகள் நடத்தி மக்களிடையே நல்ல எண்ணத்தைப் பரவுவதற்கு வழி செய்யாமல், மேலும் மேலும் கிராம மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை இயற்றுவதினால் பாதகமேயொழிய சாதகம் இல்லை.

நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், மாட்டின் கழுத்தில் சிறு புண் இருந்தாலும் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சாதாரணமாக பத்து, பதினைந்து என்று லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு, பிறகு வாட்டிக்கொண்டு போகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள், என்று சொன்னார்கள். எப்படியிருந்தாலும் சட்டத்தின் நோக்கத்தை அதிகாரிகளும் சரிவரப் புரிந்துகொண்டு அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றப் போவதில்லை. ஆகையால், இல்லாத சட்டங்களை வேண்டுமென்று உற்பத்தி செய்து, கிராம மக்கள் மீது பல வித சட்டங்களைப் போட்டு அதன்மூலமாக பலவிதமான இக்கட்டுகளை ஏற்படுத்துவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இந்தச் சட்டம் இந்தச் சமயத்தில் வந்திருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்கள் பேசலாம். ஐந்தாறு கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிவிட்டார்கள். இன்னும் அனேகர் பேசவேண்டுமென்றால் இதற்கென்று ஒதுக்கிவைத்திருக்கும் நேரம் போதாமல் போய்விடும். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சுருக்கமாகப் பேசினால் போதும். சொன்னதையே சொல்லவேண்டாமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, குறைச்சலாகப் பேசுவது என்பதுதான் எனக்கு உத்தேசம்.

MR. SPEAKER : எல்லோரும் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள். என்ன செய்வது ?

SRI T. KARIA GOUNDER : சர்க்கார் கொண்டுவரும் எந்த சட்டத்திற்கும் சிலர் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதைக் கண்டு நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். போரூரிலிருந்து நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பின் நான் வாணியம்பாடியில் அனுபவிக்கிறேன். 1948-ம் வருஷம் ஜூலை மாதத்திலே மைசூர் சர்க்கார் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவந்து பூராவும் தடை விதித்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், நம்முடைய சர்க்காரின் முதல் மந்திரியாக இருந்த, கால்ம் சென்ற பூர் குமாரசாமி ராஜா அவர்களிடம் நாங்களுள்ளோரும், அவர்கள் வேலுருக்கு வந்திருந்தபோது, எங்கள் தாலாகாவில் ஸ்லாட்டர் ஹவுஸ் இருப்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று மனு கொடுத்துச் சொன்னோம். அப்பொழுது அவர், “சட்டம் செய்தாலொழிய இதைத் தடுக்க முடியாது” என்று சொன்னார்கள். நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக அவர்களை நான் மனதார வாழ்த்துகிறேன் ; புகழ்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், எங்கள் தாலாகாவில் இரண்டு இடங்களில் மாடுகளை ஸ்லாட்டர் செய்து மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். தினசரி நூற்றுக்கணக்கான மாடுகளை ஸ்லாட்டர் செய்து மாமிசத்தை மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட மாடுகளை அவர்கள் அறுக்கிறார்கள் ? கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் ஏதோ சொல்கிறார் காது நரம்புகளை அறுக்கிறார்கள் என்றும், சூடு வைக்கிறார்கள் என்றும். இரவில் கொட்டிலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த மாட்டை, காலையில் பார்த்தால் காணாமல் போவது இல்லை.

[Sri T. Karia Gounder]

[5th April 1958]

3-20
p.m.

எங்கள் கிராமத்தில் இருந்த 10 மாடுகளைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவைகளை அறுத்து, தோலையும், கறியையும் மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு ஏற்றி அனுப்புகிறார்கள். இதைத் தடுக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக அவரை நாம் போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். போளூரில் அம்மாதிரி ஸ்டாட்டர் ஹவுஸ் இருக்கிறதோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. இந்தச் சட்டத்தை குடியானவன் மீது புகுத்துகிறோம் என்றும், கிராம மக்கள் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஒரேயடியாகச் சொல்கிறார். இதிலே தப்பு இல்லை இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவருவதிலே, இந்தமாதிரி சட்டத்தை திடீரென்று மைசூர் சர்க்கார் செய்துவிட்டார்கள். ராமசாமி முதலியார் திவானாக இருந்த சமயம் இதைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். இவ்வளவு நாள் நாம் பொறுத்திருந்தது தான் ஆபத்தாகிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் மிகவும் அவசியமானது. தண்டனையை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் மனிதர்களைவிட மிருகங்கள் அதிகம் என்று பரீக்ஷயாணசந்தரம் சொன்னார்கள். அவர் விவசாயியோ என்னமோ தெரியாது. எப்படிச் சொன்னார்கள் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. நாங்கள் கால்நடைகளை கடவுளுக்குச் சமானமாக நினைக்கிறோம். காலையில் எழுந்திருந்து அதைக் குருப்பாட்டுகிறோம். அதை எத்தனை அக்கறையோடு பரிபாலிக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. சமார் ஒரு ஜதை மாடு வாங்க 285 ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறோம். 400 ஜதை மாடு வாங்க நாங்கள் எத்தனை சந்தைக்குப் போயிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் இந்த நாட்டில் மாடுகளுக்குள்ள கராக்கி தெரியும். திசைரி நூற்றுக்கணக்கான மாடுகள் அடிமாடுகளாக்கப்படுகின்றன. விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படாத மாடுகளை அவ்வாறு செய்தால் பரவாயில்லை. அதுவும் மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்புவதற்காக எங்கள் தாலுக்காவில் கொல்லப்படுகிற மாடுகள் இத்தனை எத்து என்று சொல்ல முடியாது. கொல்வதைத் தடை செய்வது, மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அனுப்பப்படுகிற மாமிசத்தை உடனடியாகத் தடை செய்யவேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்து தகுதியில்லாத மாடுகளை வேண்டுமானால் சட்டத்திலிருந்து விலக்களிக்க அனுமதிக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, தலைவருடைய உத்தரவுப்படி என் உரையைச் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் உன்னதமான நோக்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இதன் நோக்கம் இரண்டுவிதமாக இருக்கலாம். ஒன்று ஜீவகாருண்ய நோக்கம். மற்றொன்று பொருளாதாரத்தைப்பற்றிய நோக்கம். ஜீவகாருண்ய நோக்கம் என்றால் கால்நடைகள் என்று சொல்லும்போது காளைகளையும், பசுவையும், எருமையையும், எருமை மாடுகளையும், ஆட்டையும், கோழியையும் கூட ஏன் சேர்க்கக் கூடாதென்பது என் அபிப்பிராயம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not refer to that because when we take up his amendment, I mean asking him how it is in order. So, let the hon. Member confine himself to the other aspects of the Bill.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : He has given notice of an alternative amendment also.

MR. SPEAKER : Let him not explain them now.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கால்நடை என்று சொல்லும் போது அதுவும் சேருகிறது.

MR. SPEAKER : His amendment includes fish also. (Laughter.)

5th April 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : நமது பொய்யாமொழிப் புலவர் சொன்னதுபோல

“கொல்லான் புலானை உண்ண மறுத்தானைக் கை கூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்.”

என்பது நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மரபு. அந்த மரபுக்கு ஒட்டி, பரம காருண்ய நோக்கத்தோடு எல்லா உயிர்களையும் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அவ்வாறு ஜீவகாருண்ய நோக்கத்தை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் பொருளாதார நிலையையும் அனுசரித்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்றால் ஒரு விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டும். கால் நடை பராமரிப்பு இப்படித் தடை செய்வதால் என்ன பயன்? கால்நடை களை நல்ல முறையில் பராமரிப்பதற்காக பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் அவற்றைக் கொல்லலாம் எனச் செய்துவிடலாம். உண்மையில் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். பல வெளிநாட்டு தேசங்களில் கசாப்புக்கடை அதிகமாக இருக்கின்றன. மாடுகளை அடித்துக் கொண்டு தின்கிற அமெரிக்கா, ரஷியா, ஆஸ்டிரேலியா முதலியவற்றில் மிக உயர்ந்த மாடுகள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கால்நடை பராமரிப்புக்காக இந்தமாதிரியான சட்டத்தை அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை. இருந்தாலும் அங்குள்ள மாடுகள் புஷ்பயாகவும், திடகாத்திரமாகவும்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே ஏதோ கோ சம்வர்த்தனை இயக்கத்தாருடைய நகல் மசோதாவைப் பார்த்து இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதாக இவர்கள் சொல்கிறார்கள். மசோதாவின் நோக்கத்தைச் சொல்லும்போது நமது அண்டை ராஜ்யத்தில் கசாப்புக்கடைகளை மூடிவிட்டார்கள். அதனால் இங்கே யிருந்து மாடுகளை அடித்து அனுப்புகிறார்கள். அதைத்தடுக்க இதைக் கொண்டுவருவதாகச் சொல்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய ஸ்ரீ கரிய கவுடர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏராளமான மாடுகள் கசாப்புக்கடைக்காகப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கும் இந்த மாதிரியான சட்டத்தினால் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பசுவை ரட்சிக்கவேண்டுமென்றால் பசுவைக் கொல்லக் கூடாது என்று செய்யலாம். அது மாத்திரம் அல்லாமல் காளைகளையும், எருமைகளையும் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆடு கூட நல்ல பால் தரக்கூடியது. அதற்கும் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நோக்கம் வேலைசெய்கின்ற மாடுகளைக் கொல்லாமல் பாது காக்க வேண்டும் என்பதுதான். பால் அளிக்கக்கூடிய பசுக்கள், நமக்கு வேலை செய்யக் கூடிய மாடுகள் இவைகள் இரண்டும் நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் பெரிதும் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அவைகளை அழிப்பதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதுதான் இந்த மசோதாவின் உட்கருத்து. வேலை செய்கின்ற மாடுகளைக் கொன்றுவிட்டால் நம்முடைய வேலை பாதிக்கப்படும். மாமிசம் கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தோடு சிலர் ஆசைப்பட்டு அதை வாங்கலாம். அதேபோல பசுக்களையும் மரத்து இருக்கும் காலத்தில் பராமரிப்பதற்காக அஞ்சி, விற்றுவிட்டால் பணம் வரும் என எண்ணி விற்று விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரியான எண்ணத்திற்கே நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஒரு பழமொழி சொல்வது உண்டு. “பொன் முட்டையிடும் வாத்தை கொல்வது” என்பதாக. அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் நம் நோக்கம். வேறு ஒன்றும் இல்லை. கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் என்ன செய்யவேண்டுமென்று யோசனை சொல்கிறார் என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. அவர் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்களும் விநோதமாக இருக்கின்றன. கேள்வி நேரத்தின் போது கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சில உபகேள்விகளை “இன்சிஸ்யுவேடிங் க்கொச்சன்” என்பார்கள். அதுபோல இது “ரிடிகூலிங் அமெண்டுமெண்டு” விநோத

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[5th April 1958]

மான திருத்தம் என்று தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாடுகளைக் கொலை செய்வதைத் தடுப்பது இதன் நோக்கம் என்றால் ஆடுகளை ஏன் சேர்க்கக் கூடாது, மீன் ஏன் சேர்க்கக் கூடாது, என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவை எடுத்துக் காட்டுகிறார். அமெரிக்காவில் மாடுகள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுவதே இல்லை. குதிரைகளைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். இங்கே அப்படி இல்லை. குதிரையைக்கட்டி யாரும் உழவது, விவசாயம் செய்வது எதுவும் நம் நாட்டில் இல்லை. மாடுகளு்தான் மிகவும் அதிகமாக உபயோகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே பொருளாதார அமைப்பில் அந்த தேசத்திற்கும், நம் தேசத்திற்கும் ஒப்பிட முடியாது. அப்படிச் செய்வதில் பயன் இல்லை. இந்த நாட்டுக்கு இந்த மசோதா அவசியம். சென்னை நகரிலேயே கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னதுபோல நடக்கிறது. நகரத்திற்கு அப்பால் மாலை நேரத்தில், இருட்டு வேளையில் சென்றால் எவ்வளவு மாடுகள் மந்தை மந்தையாகக் கசாப்புக்கடைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்று தெரியும்.

3-30
p.m. அது மட்டுமல்ல. மைசூர் ராஜ்யத்தில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அது அமுலில் இருக்கிறது. அதுவும், இந்தமாதிரி வதையை தடுக்கும் ஒரு சட்டமாகும். நான் சமீபத்தில் சேலத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது குறிப்பிட்டார்கள், மைசூரில் இருக்கும் மாடுகளை அங்கு கொல்ல முடியாது என்று எல்லாம் ஹோசூருக்கு வருகிறது. அப்படி ஹோசூருக்கு ஏராளமாக அனுப்பி அங்கு கொல்கிறார்கள் என்று, அங்கு அப்படிக் கொல்வதை இந்தச் சட்டம் இல்லாததால் தடுக்கமுடியவில்லை. இந்தச் சட்டம் பல ராஜ்யங்களிலும் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்று முன்பே சொன்னேன். சில ராஜ்யங்களில் வதை பரிபூரணமாக தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில ராஜ்யங்களில், நாம் இப்பொழுது இந்த மசோதாவை எப்படி தயாரித்திருக்கிறோமோ, அந்த வகையில் சட்டம் இயற்றப் பட்டிருக்கிறது. கோ சம்பந்தத்தை சபை இந்த அடிப்படையில்தான் யோசனை தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது எல்லாப் பசுக்களையும் கொல்வதை நிறுத்திவிடலாம் என்றால், அந்த மாம்சத்தில் அக்கரை இல்லாமல் இருக்கலாம், அக்கரை உள்ளவர்கள் யாரும் இல்லை என்று சொல்லலாம். அதுவல்ல பிரச்சினை. தனக்கு இனி அது வேலை செய்யமுடியாது, அந்த மாட்டினால் ஒருவித பயனும் இல்லை என்றிருந்தாலும் அதைக் கட்டிக்கொண்டு தீனி போட வேண்டுமென்று சட்டம் செய்வது சரியல்ல. பால் அளிக்க பயனற்றுப் போய் விட்டதை ஏதாவது ஒரு ஸ்தாபனம் அந்த கால் நடைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று வர வேண்டும். உனக்குப் பயன் இல்லை என்றாலும் அதை நீதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது நியாயமில்லை. ஆகவே தான், இந்த மசோதா பரிபூரணமாக தடுக்கும் விதத்தில் தயாரிக்கப்படவில்லை. வேலை செய்யும் மாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், ஸ்ரீனிவாஸ ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பத்து வருடம் வரை எந்த மாடும் நிச்சயம் வேலை செய்வதற்கு தகுதியாகத்தான் இருக்கும் என்று அதில் ஒரு ஐயமுமில்லை. பத்து வருடங்களுக்கு பிறகு என்றாலும் கூட, பல்லீயப் பார்த்தால், அதற்கு பிறகும் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும். இது வேலை செய்வதற்கு லாயக்கில்லை, பால் அளிக்க இது லாயக்கில்லை என்று சர்ட்டிபிகேட்டோடு தான் அதை கசாப்புக் கடைக்கு கொல்ல அனுமதிக்க வேண்டுமென்பது சட்டம். எருமைமாடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுவும் பல வகைகளில் பலன் தருகிறது. ஆகவே, மாடுகள் என்பது காளை மாடுகள், பசுக்கள், எருமைப் பசுக்கள், கன்றுகள். எல்லாம் சேர்ந்து இதில் அடங்கியிருக்கிறது. மாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறது என்பது உண்மைதான். ஆகவே, அரசாங்கம் பலவகைகளிலும் கால்நடைகளின் மேல் கவனம் செலுத்தி அதன் தரத்தை உயர்த்தப் பார்க்கிறது. அதன் தரமும் உயர்ந்திருக்கிறது. சென்னையிலும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை சமீபத்தில் நடந்த கால் நடைக் கண்காட்சியைப் பார்த்தவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். சட்டம் நிறைவேற்றுவதால் மட்டும் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. அதை, பல வழிகளில் அபிவிருத்தி செய்ய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் அவைகளின் தரம் உயர்ந்து வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில்,

5th April 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

டெல்பா பிராந்தியங்களில் மாடுகளின் தரம் குறைவு என்று பெயர். அன்று கும்பகோணத்தில் ஜில்லாக் கால்நடைக் கண்காட்சியைப் பார்த்தேன். என்னுடன் வந்தவர்களும் அதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மாடுகளின் தரம் அவ்வளவு உயர்ந்துவருகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் மாடுகளில் மிகுந்த அக்கரை எடுத்து மாடுகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து வருகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் ஒரு பக்கம் செய்யும்போது, பலன் தரக்கூடிய மாடுகள் மற்ற ஒரு பக்கத்தில் ஏதோ மாமிசத்திற்காகவும் தோலிற்காகவும் கொல்லப்படுகிறது என்றால் நாம் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் பயனில்லை. ஆகவேதான் இந்த சட்டம் மற்ற ராஜ்யங்களில் பாசாக்கியிருக்கிறார்கள், எனினும் கொஞ்சம் காலதாமதமானாலும் பாதகமில்லை, எந்த வகையில் நிறைவேற்றுவது என்று பரிசீலித்துப் பார்த்து தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. அதுதான் தாமதத்திற்குக் காரணம் இது நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்ட மசோதா. இதில் சிக்கலான பிரிவுகள் ஒன்றுமில்லை, என்று தாம்மையோடு சொல்லிக்கொள்வோன். ஆகவே, இதை இன்னும் பொறுக்குத் தமிழுக்கு விட வேண்டுமென்று கோருவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த மசோதா இப்பொழுதே நிறைவேற்றப்படுவதற்கு யோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பிரேரணையை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். மற்றொன்று. எந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும், சட்டம் அவசியம் என்றிருந்தால் அதைச் செய்கிறோம். அவசியம் என்றிருந்தால் சில செய்கைகளை குற்றம் என்று சொல்கிறோம். ஹாரஸ் மெண்ட், தொந்தரவுகள் செய்வார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. தவறு செய்கிறவர்கள் தொந்தரவிற்கும் தயாராகயிருக்க வேண்டும். ஆனால் அனாவசியமாக தொந்தரவு செய்வதை பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. எஸ்.பி.சி.ஏ. யைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கொஞ்சம் புண் இருந்தாலும் புண்ணுக்கு சிகிச்சை செய்யவேண்டும். அவை, வாயில்லா ஜீவன்களாகும். அது எப்படி சொல்லப் போகிறது. ஆகவே, நாம் தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அவைகளை அடுத்தது, லஞ்சம் இருக்கலாம். அங்குமிங்கும் அப்படி ஒருவர் இருவர் செய்யலாம். அதைச் சாக்காக சொல்லி சட்டம் வேண்டாம், நடவடிக்கைகள் வேண்டாம், எந்தக் குற்றம் செய்தாலும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று யாரும் கோரமாட்டார்கள். அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, யார் சாப்பிடுகிறார்கள், யாருக்கும் இதில் அக்கரையில்லை, இங்கு யாருக்கும் அப்படி கொல்லவேண்டும் என்ற எண்ணமில்லை என்றெல்லாம் சொல்லப் பட்டது. அவர்கள் வாதப்படி மாடுகளை கசாப்புக் கடைக்கு கொண்டு போகவில்லை என்று சொன்னால் இந்த மசோதாவைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. தான் வைத்திருக்கும் மாடுகளை கசாப்புக் கடைக்கு கொல்ல அனுப்பும் எண்ணம் இல்லாதவர்களுக்கு இந்த சட்டம் கிட்டவே வராது. ஆகவே, அவர்கள் எந்த விதத்திலும் கவலைப்படவே வேண்டாம். பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குக் கூட அனாவசியமான தொல்லையோ உபத்திரவமோயில்லாமல், விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இந்தச் சட்டம் அமுலில் நடத்தப்படவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் அவா. அவ்வாறு செய்ய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Mr. Kalyanasundaram is not in his seat. His amendment is deemed to have been withdrawn. I shall put the motion to vote. The question is:

“That the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) as passed by the Council be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

[5th April 1958]

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move—

“ In item (a) of the clause, omit the words ‘ bullock ’, ‘ he-buffalo ’, or ‘ she-buffalo ’.”

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

“ In item (a) of the clause, omit the words ‘ bullock ’, ‘ he-buffalo ’ or ‘ she-buffalo ’.”

* SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம், பசுவையும் அதன் கன்றையும் மாத்திரம் இந்த மசோதாவில் சேர்த்துக்கொண்டு மீதியிருக்கக்கூடிய எருது, ஆண் எருமை, பெண் எருமை போன்ற மிருகங்களை இந்த மசோதாவிலிருந்து விலக்கிவிட வேண்டுமென்பதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது பேசும்போது சொன்னார்கள், யார் ஒருவன் இந்த மாடுகளை, கால்நடைகளை கசாப்புக் கடைக்குக் கொண்டு போகவில்லையோ அவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று சொன்னார்கள். அதேபோல் நானும் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு விவசாயி இருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டால் அவனுக்கு இந்த எருது அல்லது எருமை தன் விவசாயத்திற்கு தேவைப் படுகிறதா என்றால், அவனுடைய தேவைகளைப் பற்றி முடிவு செய்ய அவனைவிட வேறு ஒரு நீதிபதியும் இருக்கமுடியாது.

3-40 ஆகவே இந்த மாதிரியான சட்டங்கள் அவனுக்காக கொண்டு வர
p.m. வேண்டுமென்று அவசியமில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

‘ There cannot be a better judge of his own requirements than the cultivator himself.’

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். இந்த மசோதாவின் அடிப் படையான நோக்கம் வேலை செய்யக்கூடிய மாடுகளை கொல்லுவதை தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவேதான் இதில் காள்கள் என்றும் எருதுகள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் யாராவது வேலை செய்யும் மாடுகளை கொல்லுவார்களா என்று கேட்கக் கூடும். நான் முன்னாலேயே சொன்னேன். பொன் முட்டையிடக்கூடிய வாத்து அத்தனை பொன் முட்டைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாமே என்று கொல்லுவதும் உண்டு. அதே ரீதியில்தான் இன்றைக்கு தோலின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்காக கொல்லவும் கூடும், அவ்விதம் நடந்தும் வருகிறது. ஆகவேதான் இந்த மசோதாவை கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

5th April 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item (a) of the clause *omit* the words ‘ bullock ’, ‘ he-buffalo ’ or ‘ she-buffalo ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill.’

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

‘ *Omit* sub-clause (3).’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ *Omit* sub-clause (3).”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, this sub-clause shuts out law Courts as Appellate Authorities and I think that that will work as a hardship to the persons concerned. The Government seem to be taken as a final authority in this matter. After all, the Government consist of human beings and they may go wrong because they have got vested interests. As the Government are bringing forward this Bill, in order to give effect to this Bill, they may decide in a particular way to suit their own convenience. Therefore, in my opinion, if law Courts are brought into play and made appellate authorities, that will meet the ends of justice. I think the Hon. Minister will see my point and accept this amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைதான் சபை செய்திருந்தது. சட்டம் செய்யும்போது அனாவசியமான வழக்குகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதைதான் நாம் மிகவும் கவனிக்கவேண்டும். எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் இப்போதுள்ள அரசியலமைப்பின்படி ரிட் இருக்கிறது. ஆகவேதான் அவசியமில்லாமல் வழக்குகள் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த பிரிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கில்லை.

MR. SPEAKER : The question is—

“ *Omit* sub-clause (3).”

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

[5th April 1958]

Clause 7.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 7 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

“ In sub-clause (2) in line 37, for the words ‘ shall answer ’, substitute the words ‘ may answer ’.”

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (2) in line 37, for the words ‘ shall answer ’, substitute the words ‘ may answer ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : My amendment is self-explanatory.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சட்டம் செய்கிறபொழுது வார்த்தைகள் சரியாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. “ஷல் ஆன்ஸ்வர்” என்றிருப்பதினால் பதில் அளிக்கவேண்டும் என்றாகிறது. ஆகவே “மே ஆன்ஸ்வர்” என்று மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 8 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendments standing in my name, name by,—

“ In sub-clause 1 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to three years or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, substitute the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

“ In sub-clause 2 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, substitute the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendments moved—

“ In sub-clause 1 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to three years or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, substitute the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

5th April 1958]

[Mr. Speaker]

“ In sub-clause 2 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, *substitute* the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, my amendments aim at reduction of the punishment provided for in the clause. The Hon. Minister might scrutinize them and try to accept them.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இது தண்டனையைப் பற்றியது. இதை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது இதில் அதிகமாக தண்டனை ஒன்றும் அதிகமாக விதிக்கவில்லை. ஆகவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause 1 for the words ‘ imprisonment for a term which may extend to three years or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ’, *substitute* the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

“ In sub-clause (2) for the words ‘ imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one hundred rupees or with both ’, *substitute* the words ‘ fine which may extend to one hundred rupees ’.”

The amendments were put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9, 10, 11, 12, 13 and 14 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) as passed by the Council be passed.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை சட்டமாக்குவதில் கனம் அங்கத்தினர் எல்லோரும் ஆதரவு அளித்தார்கள். இதில் திருத்தங்கள் கொடுத்த அங்கத்தினர்கள் திருத்தத்தைப் பற்றி திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தாமல், இந்த மசோதாவின் உள் கருத்தை பாராட்டி இதற்கு ஆதரவு அளித்தார்கள். அதற்காக நான் அங்கத்தினர்கள் இணைவருக்கும் என் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958) as passed by the Council be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.